

Pomhaj Bóh

Časopis ewangelskich Serbow

Budyšin, julij 1996
lětnik 46

7

BOŽE SŁOWO ZA NAS

Nječěkaj Božemu słowu

Słyšće, wšitke ludy, kedźbuj, zemja a wšitko, štož na njej je, přetož Bóh tón Knjez ma z wami rěčeć
1,2 Micha

Rěč profetow Stareho zakonja bě husto dosć surowa, poŕna hrimanja a strašnych wěšćenjow. Njeh wam naspomnju jenož někotre přikłady:

Profeta rěči nahrabnym do swědomja: Běda tym, kiž škodźić mysla a na swoim tožu złość wobzamknu, zo bychy ju rano, hdyž swita, dokonjeli, dokelž je móc w jich ruce. Woni požadaju a čahnu k sebi pola a bjeru přeč chěže, kotrež so jim lubja. Tak činja křiwdu kóždemu.

Abo zmužite słowo knježacy: Słyšće, wy wyši w Jakubowym ludze a wy fěrštojo w israelskim domje! Wy dyrbjeli zdobni być, dokelž prawo znajeće, ale wy hidźiće to dobre a lubujeće to zle. Wy zdrějeće chudym kožu a mjaso wot jich košćow.

Židza su hordzi na swoju po-

božnosć, na swoje swjatočne swjedženje w templu. Profeta jim zmužiće mjezwoči praji, kak Bóh jich posudžuje: Ja hidžu a zacpěwam waše swjedženje. Ja nochcu ani ponuchać do wašeje zhrmadžizny. Hdyž mi runje zapalne a jědźne wopory wopruejeće, nimam žane spodobanje nad nimi.

Profeta wěšći Bože chłostanje: Ja chcu města twojeho kraja wutupić a wšitke twoje twjerdžizny rozłamać. Ja chcu Samariju na hromadu kamjenow na polu sčinić.

Bjez džiwa, zo so ludej tajke předowanja a wěšćenja njelubja. „Haj“, praji profeta, „hdy bych ja był lhar a bych jim předował wino a wopiłstwo, to bych był ludej prawy předar.“ Kajke to hórke, bolostne póznaće! My mamy tež džensa njelubych profetow. Pobožnych předarjow, kotřiž z klětki jasnje a wótrje po bibliskim słowje lud napominaja k pokuće. Ale tež swětni wědomostnicy ekologije, biologije, hospodarstwa, mediciny, politiki

nam do swědomja rěča. Wšednje čitamy a słyšimy, zo stej powětr a woda hižom strašnje zajědojčenej, zo naše lěsy wotemrěwaja. Miliony ludži nimaja džělo. Politikarjo sej žaneje rady njewědza a w swojej styskności lud namotwjeja, zo by sobu pomhał nuzu přewinyć ze zlutniwosću a spokojnosću. To su mysle našich pobožnych serbskich džědow a wowkow. Pobožnosć a swětně planowane so w někotrych dypkach towaršitej.

Njedawno pisaše wědomostnik, profesor hospodarstwa, zo dyrbi so lud wobročić. Nic přečo wjace a wšo rjeńšo měć chcyc, ale wjele bóle hladać za znutřkownym bohatstwom, za sčěrnosću, spokojnosću, za přěčelnosću, za lubosću w swójbje, mjez čłowjekami a ludami docyla. W bibliji steji za to cyle jednorje: Čińće pokutu. W tym pomha nam Bože słowo ze svojim chutnym napominanjom, ale tež ze zbóžnej powěšću, zo je Jezus Chrystus naš Zbóžnik.

Zawěrnje: Nječěkaj Božemu słowu. Wuzwol sebi přež njo puć pobožneho a mudreho žiwjenja. My wšak připóznawamy chutne předowanje z klětkow a styskne napominanje wědomostnikow a politikarjow, ale wšitko wostanje při starym. My wostanjemy při svojim bohatym, luksurioznym žiwjenju. Wjele trjebamy a hišće wjace chcemy měć. Nam so dže kaž japoštolej Pawolej, kotryž skoržeše: Wolu drje ja mam, ale zo bych dokonjał to, štož je dobre, to ja nje-namakam. Přetož ja nječijnju to dobre, kotrež chcu, ale to zle ja činju, kotrež nochcu. Jeli so tebi podobnje dže kaž pobožnemu japoštolej, zo dowidžiš strašny puć swětnego žiwjenja, ale nimaš mocy dosć k pokuće, potom plaći tež tebi Zbóžnikowe słowo: Pójće sem wšitcy, kiž sće sprócni a wobčezeni, ja chcu was wokřewić. W mocy Jezusoweho ducha chcemy swěru na Bože dobre, spomóžne słowo poskać a jemu nječěkać.

Gerhard Wirth

Awtodróhowa cyrkej w Hornim Wujězdze

Foto: Maćij

Cyrkwje nas přečo zaso k wokomikam čišiny a wodychnjnja přeprašuju. Takle smy to ze starodawna zwučeni. Nowe a hišće njezwučene za nas w nowych krajach Němskeje wšak je, zo móže cyrkej, kiž steji blisko awtodróhi, tak mjenowana awtodróhowa cyrkej, wosebje šoferam jako tajki dom čišiny služić. Wědžachmy w nowych krajach hač dotal jenož wo jeničkej tajkej cyrkwi, a ta steji w Durinskej.

Wot přenjeje njedzele w meji sem mamy nětko tež we Lužicy awtodróhovu cyrkej, a to na zapadnej kromje serbskeho rěčneho teritorija, w Hornim

Wujězdze. Swjatočnje so wona dnja 5. meje poswjeći. Poswjećenje bě zdobom zwjazane z křćeńcu džěsća. Syly kemšerjow pjelnjachu Boži dom, kotryž je wotnutřka rjenje wobnowjony. Hudźbnje buchu swjedženske kemše wulkotnje porjeńšene: na pišćelach, z dujerskimi instrumentami a přež wosadny kružk spěwarjow. Zdžěla bu hudźba wosebje za tute swjedženske kemše komponowana. Chwalbny kěrluš „Ludo, chwal Knjeza“ zanjeje cyła wosada wotměnjejo němsce a serbsce. Na kemšach wobdžělichu so tež někotři duchowni z druhich wosadow.

Rjane znamjo zwjazanosće mjez ewangelskimi a katolikami bě wobdžělenje duchownych ze susodneju katolskeju wosadow, z Chrosćic a z Wotrowa, a přitomnosć mnohich serbskich katolskich wěrnych. Přenje čitanje měješe farar dr. Rudolf Kilank z Wotrowa, kiž je z Wujězdžanskej wosadu wutrobiće zwjazany. W svojim předowanju počahowaše so won na drje najslawnišeho syna tuteje wosady, na serbskeho wědomostnika a wótcinca Arnošta Muku, kiž je so w léce 1854 we Wulkim Wosyku – wjesce Wujězdžanskeje wosady – narodžił. Pozdžišo dosta-

chu so jemu wulke swětné česce: Wuznamjenjenu bu z jednym z najwyšich sakskich rjadow a z wukrajnymi počescenjami. Před někak 100 lětami bě Muka hižo wuznamny slawist a horliwy wótčinc – předewšëm pak bě wón křesćan, a zakład jeho křesćanskeje zmyslenosće položi so při jeho křćenju w Hornim Wujězdze. Jako wědomy Serb angažowaše so w přihotach a přewjedzenju serbskeje wustajenje w Drježdžanach w léče 1896. W serbskej řeči wuzběhny předar, zo bě ewangelski Muka spřečelny z wuznamnymi katolskimi Serbami kaž na při. z Michałom Hórnikom. W dobrym duchu ekumeny su tući wótčincy wšelakeho wěrywuznaća zhromadnje za serbstwo skutkowali.

Wosadny Wujězdžanski farar Andreas Blumenstein zložowaše swoje předowanje na tekst ze 66. stawa pola profety Jezajasa:

„Tak praji Knjez: Njebjo je mój stoł a zemja podnožk mojih nohow; kajki dom da chceće wy mi natwarić? Abo kotre je to město mojeho wotpočinka? – Moja ruka je to wšitko sćiniła, štož je, praji Knjez; ja pak pohladam na hubjeného a kotryž je rozlamaneho ducha a kotryž so boji před mojim słowom.“

Podawam z jeho předowanja někotre mysličky: Kóždy z nas je džakowny, zo ma dom, zo je něhdže doma. Nětko pak mamy krok po kroku tež dom za Boha. Bóh wšak poprawom njetrjeba někajki dom. Wón je

wyšě wšěch awtodróhow a Bóžich domow.

W našim žiwjenju je woboje: Smy stajnje po puću, čłowjek je mobilny, chce přińc dale. Ale trjeba tež městno, hdžež móže wotpočnyć a swoju dušu wotewrěć Bohu Knjezej. Smy džakowni za wšitko, štož je we a wokoło Wujězdžanskeje cyrkwe rjaneho nastalo. Ale k wšemu dyrbi Bóh Knjez dać swoje zohnowanje. Najebać wšo rjane wokoło nas a wšě wuspěchi smy wšak pósłani tym, kiž dyrba čerpjeć (tym, kiž chwataja w hektice na awtodróhach, tym, kiž su wopory wobchadneho njezboža). Runje bliskosć cyrkwe k awtodróze nas napomina, zo bychmy zamołtwice wobchadželi z našim žiwjenjom a ze žiwje-

njom druhich. Směmy Boha wo to prosyć, zo by nam k tajkemu zamołwitemu jednanju dopomhał. Nadobnje bě cyrkwe z kwětkami wupyšena. Před wołtarjom steji nětko wulki drjewjany křiž. Do wosebiteje knihi hodža so zapisać próstw, wosobinske naležnosće a předewšëm tež džak. Na njezdělnišich kemšach budu wosadni potom tež na wone naležnosće spominac.

A hdyž wy, lubi čitarjo, we Wujězdžanskej cyrkwi při awtodróze mjez Budyšinom a Drježdžanami pozastanjeće, móžeće za blišeho abo za sebje sameho zaswěćić swěćku. Swěćka budže so tež potom hišće swěćić, hdyž sće dawno zaso dale po puću ...

I. Šerakowa

Zhubjene kózlatko

Lehnych so do mjehkeje trawy a začinich woći. Zdaloka slyšach někotre awta bórceć, ale hewak bě wšitko měrne. Nadobo zjědzech wustróžana horje. Kózlatko! Běch na kózlatko zabyła!

Hladach po zahrodze, ale nihdže jo njewidzjach. Běžach a hladach za kóždym kerkom a w kóždym rózku, ale ničo. Ani w bróžni, hdžež so hewak přeco tak rady chowaše, njemóžach jo namakać. Kózlatko bě kaž wot zemje spožerane. Při tym běch džědej tola slubiła, zo budu derje na njo kedžbować. Dyrbjach kózlatko namakać spěšnje, prjedy hač džěd pytnje, zo bě přeč.

Přemyslowach, hdže by sej kózlatko móhło doběžec. Nadobo myslach na lěs, kiž na džědowu zahrodu mjezowaše. Hač bě do lěsa běžalo? To bě jenička móžnosć, přetož běch na dworje hižo wšudže za nim hladała.

Chwatach přez zahrodu k lěsej. Tam předrapach so přez čerňe a stejach w lěsu. Rozhladowach so do wšitkich bokow a běžach potom jednorje runjowon. Njewěm, kak dołho tak běžach, ale čim dlěje, čim wjetši bu mój strach, zo kózlatko njenamakam. Přeco spěšnišo

chwatach a přeco hłubšo zadobych so do lěsa.

Druhdy wostach stejo a wołach: „Kózlatko! Kózlatko, hdže sy?“ hačrunjež tola wědžach, zo mje njemóže rozumić, tež hdy by mje slyšało. Hałzyšwikachu mi do mjezwoča, a někotre razy kopolach so přez korjenje, ale stanych a běžach dale. Bórce běch tak wujachlena, zo so pod wulki dub sydnych a wotpočnych.

Ale... Sto bě to? Słuchach. Njeběše to runje kózlatkowe mjakotanje? Haj ... někto slyšach cyle jasnje, kak wono mjakokoce, a tam..., tam zady štoma wono bě. Wolóžena, zo běch jo skónčnje namakała, klaknych so při nim a wobjimach jo.

„Pój, nětk pónđzemoj domoj“, prajach po chwilce, ale kózlatko nochcyše stanyc. Spytach, je horje sčahnyć, ale nadobo widzjach, zo kózlatko při noze krawješe. Nastróžana wobhladach sej nohu. Wot stopy hač skoro ke kolenu čehnješe so wulka rana. Što dyrbjach činić? Njemóžach kózlatko tola tu ležo wostajić. Bjezradna při lehnych so k štomej.

Nětko hakle pytnych, zo so hižo jara čmičkaše. Kak dyrbjach nětko hišće domoj přińc? Njeznajach puć, a nimo teho

njemóžeše kózlatko běžec a za njesenje bě přečezke. Chcych wo pomoc wołac, ale potom myslach na to, zo mje tak a tak ničo njeslyši. Sprócna kaž běch, lehnych so pódla kózlatka do trawy. Sylzy ronjachu mi po wobliču. Nětko so doma zawěsće hižo powječerjeli, myslach, přitulich so hišće bliže ke kózlatku a bórce wusnych.

Běch drje chětro dołho spała, dokelž bě hižo tołsta čma, hdyž wotućich. Kózlatko mjelčo mjakotaše. Po chwilce slyšach nadobo někoho wołac. Najprjedy wosta mi z luteho stracha skoro wutroba stejo, ale potom slyšach swoje mjeno. „Haj, jow“, wołach, a bórce steješe džěd ze swojej kapsnej lampu přede mnu. Wjesoły wołaje: „Skónčnje sym tebe namakał.“

Potom džěchmy wšitcy tři domoj, to rěka, džěd dyrbjese kózlatko wězo njesć.

Madlenka Malinkec

Swjate pismo je do 349 rěčow přeložene. K temu Nowy zakon do dalšich 841 rěčow. Hdyž k temu hišće přeložki wšelakich džělow Stareho a Noweho zakonja ličimy, je to dohromady 2 123 rěčow, do kotrychž je biblija znajmjeńša zdžěla přeložena.

1. schadžowanje 24. krajneje synody Sakskeje 9.-12. meje w Drježdžanach

Lubi čitarjo, kaž sće hižo zhonili, sym ja naslědnik našeho bratra Kurta Latki w krajnej synodze. Cyrkwinske wjednistwo je mje jako serbskeho synodalu do 24. krajneje synody powołoło. Bratr Latka je 22 lět dołho serbske zajimy w synodze zastupował a nam Serbam swěru wo wažnym džěle rozprawjał. Přenje zeńdženje 23. synody 26. meje 1990 je wón jako najstarši synodala zahajił. Nětko je mój nadawk, wam wo džěle synody rozprawjeć.

Štwórtk, 9. meje 1996, bě za saksku krajnu synodu jubilej. Na džen před 125 lětami bě so 1871 po němsko-francoskej wójnje přenja ewangelsko-lutherska krajna synoda Sakskeje konstituowała. Na to spominaše biskop Kreß na zahajenskich kemšach w cyrkwi Třoch kralow. Dale je wón tež na 25lětnu posmjertniny nam znateho biskopa dr. Gottfrieda Notha dopomnił. Předowanje steješe pod temu: Wšitko, štož činiće, to činiće z wutrobu Knjezej a nic čłowjekam. Na kemšach buchmy my nowi synodalojo zawjazani. Mjez 60 wolenymi synodalemi je 43 nowych a z nich 14 žonow. K tym 20 powoňanym čłonom slyšam ja. ☞

Po kemšach měješe prof. dr. Richard Schröder z Berlina swjedženski přednošk wo temje „Cyrkej a demokratija“. Wón nam rozestaješe, kak so ideja demokratije wuwijaše a što za demokratiju wažne je, kaž na příklad kontrola mocy, prawo swobody, pytanje za wěrnosću, časowe wobmjezowanje mocy. W cyrkwi njemóžeja cyle samsne prawa płaćić kaž w parlamentariskej demokratiji, dokelž je cyrkej zjednocenstwo wěriwych. Tola su so demokratiske prawidła za čas NDR w našej cyrkwi swěru naložowali. Bě to za nětčiši čas dobry príhot. Dalši swjedženski přednošk prof. dr. Güntera Wartenberga z Lipska zaběraše so ze 125lětnymi stawiznami sakskeje synody. Zajimawe bě, kak je so zestawa synody w tutym času přeměnila.

Pjatk, 10. meje, přewza młynk Hans Rolle, 67, jako najstarši synodala nadawk prezidenta synody a nawjedowaše wólby za noweho prezidenta. W druhim wólbnym kroku bu 40lětna Gudrun Lindner, wuknjena kupnica z Weißbacha pola Zwickauwy, jako přěnja žona za prezidentku synody wolena. Jako přěni wuběrk so

pomjenowacy wuběrk (Nominierungsausschuß) z 15 čonami wuzwoli. Wyši krajnocyrkwinski rada na wotp. Fritz nam najwažniše z džěłanskeho porjada synody předstaji. Z tuteho wuchadza, zo dyrbi so jako přěni wiceprezident teologa wolić, jeli prezident lajk je. Superintendent Tomaš Küttler z Plauena je so na tute městno wolił a za druhého wiceprezidenta knjeni Dorothea Kutter z Plauena. Skónčnje su so za prezidij hišće štyrjo přisydnicy woliłi: hapykarka Inge Dähme, matematikarka Barbara Gilbert, farar Adalbert Nitzsche a inženjer Rolf Siegel. Bratr Zweynert wot krajnocyrkwinskeho zarjada je nam strukturu tuteho zarjada rozkladł, a prezident tuteho zarjada bratr Hofmann je nam počahil krajneje cyrkweje k VELK a k EKD rozestajał.

Sobotu, 11. meje, su so džěłanske wuběrki woliłi. Kóždy je móhl do toho próstwje zapisać. Mje su do socialno-etiskeho wuběrka wuzwoliłi. Dalše wuběrki su za diakoniju, za wosadny natwar, za kublanje, za teologiju, za financy, za prawo a za pruwowanja. W tutych wuběrkach so zapodaća a pro-

blemy diskutuja a so naćiski za plenum príhotuja. Zo bychy so naćiski we hłownej zhromadźiznje schwalili, dyrbjasojara derje príhotować. Tam waži kóžde slowo. W našim wuběrku smy w zbytnym krótkim času na stejnišću k socialnemu wottwarej džěłali. - W plenumje je wyši krajny cyrkwinski rada Münchow nam sobudžěło krajneje cyrkweje w ekumeniskim hibanju předstajił. Wyši cyrkwinski rada Jochen Bohl, kiž hakle krótko nawjeduje saksku diakoniju z 13 000 sobudžělačerjemi, je nam rozprahu wo džěle a wo problemach dał. Wón wosebje skedźbni na trěbny wuski počah k cyrkwi a na pomoc za tych, kotřiž w towaršnosći zboka steja abo so izolěruja. Bjezdžěłni su tu wosebje potrjeheni. Wón widžeše w individualizaciji zakładny strach za socialny stat.

Mjez přeprošenymi hosćimi synody běštaj mjez druhim tež bratr Brož wot českich bratrow a bratr Pilarski z Pólskeje. Wonaj tež k synodze porěčeštaj. Bratr Brož wosebje na pismo synodalneje rady ewangelskeje cyrkweje českich bratrow pokaža. Tuto stejnišće je so 1993-1995 wudžělało. Wonosozabě-

ra z problematiku wusydljenja Němcow ze Sudetow. Naša synoda budže so tež z tym zaběrać.

Njedzelu běchu swjedženske kemše k 125lětnemu wobstaću krajneje synody w Křižnej cyrkwi, na kotrychž biskop Kreß přédowaše. Wón rozmyslowaše wo podawiznje, kak Mójzas z Bohom rěčeše, jako israelski lud wokoło złotoho čeleča rejowaše. Bóh chcyše lud wutupać, ale Mójzas so za swój lud zasadžeše, a Bóh wza swój hněw wróćo. Zo Bóh njewidzomny je, to je tež džensa čezko znjesć. Strašne pak je, hdyž Boží lud přiboham hołduje. Bjermy so na keđzbu!

Popołdnju so hišće raz zeńdžechmy w plenumje a slyšachmy mjez druhim rozprahu pruwowskeho wuběrka k wólbam za synodu. Byrnjež běchu wšelake njedostatki, so wólba schwali. Skónčnje so hišće stejnišće k socialnemu wottwarej diskutowaše a z někotrymi přeměnami přiwza. Z tym so přěnje schadźowanje 24. synody skónči a přichodne budže, da-li Bóh, 15. do 19. nowembra w Drježdžanach.

Handrij Wirth

Serbska konfirmacija

Foto: Maćij

Po tym zo je so w léće 1994 w Hrodzišću přěnja serbska konfirmacija w nowym času swjećiła, móžachmy lětsa w cyrkwi swj. Michała w Budyšinje znowa tajki zwjeselacy podawk dožiwić. Třo młodzi Serbja, Madlena Malinkec, Jana Neumannec a Christof Maćij, buchu na serbskich kemšach na njedzeli Kantate konfirmowani. Konfirmacija dósta swój wosebity wuraz přez to, zo běštej holće w dostojnej čornobělej drasće něhdyšich Worcynskich paćerskich džěci. Swjedženske přédowanje kaž tež konfirmaciju měješe knjez superintendent Albert, a přizamknjene Bože wotkazanje swjećeše knjez farar Malink. Wulka serbska wosada scěhowaše kemše. Mjez nimi tež syła džěci, kotraž nam nadziju dawa, zo tež w přichodze serbske konfirmacije budu.

M. W.

Serbski bus

Serbski bus wotjědze lětsa, da-li Bóh, njedzelu, 8. septembra w 7.30 hodzinach, w Budyšinje na znatym městnje na Bebelowej dróze (pola Auto-Flack).

Wobdžělmy so lětsa w 10.00 hodzinach na Serbskej namšě we Wětošowje pola Choćebuza. Chcemy sej mjez druhim tež nowy Serbski muzej w Choćebuzu wobhladać. Wróćimy so někak w 19.00 hodzinach do Budyšina. Jězba płaći 50,- hriwnow.

Přizjewjenja su hišće móžne pola superintendenta na wotp. G. Wirtha, tel. 03591/47788.

Za krajanom

Nětk je wón swojej woči na přeco zańdzelił. Krótko do jutrow smy jeho pochowali. Ja běch so hižo cyłu dołhu zymu džiwał, zo jeho tu w našim měsće tak dołho wjac na dróze njewuhladach, hdžež tola hewak ze swojimaj kijomaj štapa rady wokoło chodžeše, tu a tam pozastawajo a z ludźimi pobachtajo a so za wšo nowe we wokolinje zajimuju. Nō haj, sej myslach, lětuša zyma pak cí tež traje, a wona je zbrašeneho a přez sydomdžesačlětneho muža zawěsće k ćopłym kachlam sputała. Snano wón tam we swoim bydlenčku napřečo Bismarckowemu hajej sydajo na rjane slónčne nalěčo čaka. Potom so zaso husćišo zetkamoj asej zaso popowědamoj wotym a tamnym, předewšěm pak wo starych časach.

Tola nětk je so dočakał, tónle mój krajan z Łužicy. Pochadžeše z Kobjelnje w Klukšanskej wosadze, hdžež bě do šule chodźił a hdžež bě tehdom w času jeho dźěcatstwa w dwacetnych lětach nimale wšitko hišće serbske było, tak zo so tež hišće jako stary čłowjek w němskej cuzbje na to dopominaše a so hač do kónca k swojemu serbstwu wuznawaše. W młodych lětach słužeše pola burow, mjez druhim bě tež za pohonča na knježim dworje. Potom dyrbyje młoduški do wójny. W dalokej Ruskej bě sej na nohomajpalcy zwozabił. Měješe pak wulke zbože a njeje tam něhdže zahinyl kaž někotryčkuli młody Serb. A po wójnje chcyše skónčnje por fenkow zasłužić. Tuž poda so z wjele druhimi młodymi a tež staršimi ludźimi na wulke dyrdomdejstwo – do Rudnych horin do hórnistwa,

snano prawje njewědžo abo skerje wědžeć nochcyjo, zo poprawom njedobrej wěcy słuži, přetož tale sowjetska Wismut bě hrozny a nic jenož krajinu, ale tež čłowjekow zapuscowacy a kóncowacy imperium. Tam wón na płuca scho-rje, tak zo njemóžeše dale do podkoptow na džeło. Nětk dachu jemu druhdže džeło, přeco hišće w samsnym wulkim předewzaću. A na kóncu rěkaše za njeho: Wjele pjenjez zasłužił a tež renta běše potom wotpowědna. Tola čěrke a strašne džeło w Rudnych horinach a na saksko-durinskej mjezy běše jeho strowotu, předewšěm stawy zmotalo. Jeho přenje mandželstwo zwrěšći. Na tym wšak bě, kaž to powědaše, tež tale hórnicka robota wina.

Druha mandželska bě wěriwa žona. A tak so tež wón naka-za a chodžeše swěru na zhromadizny Krajnocyrkwinskeho zjednoćenstwa. Tam sej jeho a jeho praktiske sobudžeło jara wažachu. A na choroložu, kotrež so za njeho sta ze smjertnym ložom, troštowaše so z čitanjom z biblije. Tak je tu měrnje a pokornje – cyle tak kaž je žiwy był – wusnył. Nětk tónle serbski čłowjek na tudyšim kěrchowje wotpočuje – takrjec w cuzej zemi a to tež hišće nimale w susodstwie z druhim Serbom, kotryž z Nydeje pola Wojerec pochadžeše a tudy před dwaceći lěty jako třěchikryjer 44lětny z pohrjebnišćowje kapały padny a so zarazy.

Tola koho drje to doma we Łužicy hišće zajimuje? A što z jeho rowjenkow z črjody wjesnych towaršow a towarškow tam we wjesce na kromje něhdy serbskeje hole je hišće žiwy abo je snadž serbski wostał, zo móhl nětk tole wo nim čitać?

Haj wšak, takle to bywa: Serb, kotrehož su wosebite wobstejnoscje žiwjenja do cuzby zwabili abo wučerili a kotryž je sej tróšku hrubje prajene, chcyjo nochcyjo swoje korjenje zwotrubać dał, tón džě je za swój lud so tak a tak ze zhubjenym synom stał. Po wšěm zdaću.

Škoda, ja jeho nětk hižo njewuhladam, swojeho přecelneho a zrěčniwego krajana. Mi znajmjejša budže Bjeńšec Gerat tu w Crimmitschauwje někak falować. **Hinc Šoła**

Pobych w Drježdžanach

Z wjele wočakowanjami sydnych so srjedu do čaha do Drježdžan na christiwal. Wočakowach nimo zawjeselenjow wosebje posyljenje a nowe nastorki we wěrje. To, štož tam dožiwich, přetrjechi wšě moje wočakowanja.

Jako ze swojej přecelku w Dynamo-stadionje mjez tysacami wćipnymi młodymi ludźimi sedžach, začuwachmy, kak blisko nam Jezus bě. Přeco hłubšo so mi to do wědomja zary na zarjadowanjach, seminarach a kemšach, na kotrychž so wobdžělich.

Jara wažna bě za mnje tež wuměna z druhimi křescanami. Za to nałožowaše so wjele časa. Njebě žaneho zarjadowanja w předstajenskim kole – to bě skupina pjeć ludźi –, na ko-

trymž by to pobrachowało. Po zarjadowanju móžachu so rozmołwy hišće pohłubšić. Wosebje wažna bě tuta wuměna nazhonjenjow tež za młodych ludźi, kiž njejsu hišće tak krući we wěrje abo dwěluja. Scyła so misionstwo na christiwalu wulke pisaše. Jako Jezusowe poselstwo dom wot doma nošach, slyšach někotrečkuli poražace, ale tež wjesołe swědčenje. Mějach za dobre, zo steješe Jezus přeco w srjedzišću a nic někajki spěwar abo artist. Myslu sej, zo bě to jedne z najwažnišich poselstwow na christiwalu.

Jako so potom njedželu poła začićow domoj nawróćich, ale tež tróšku zrudna, běch sej cyle wěsta, zo so tež na přichodnym christiwalu wobdžělu.

Katja Neumannec

Přeprašujemy

06.07. – sobota

14.00 hodž. wosadne popoždnje w Malešecach (sup. Albert)

07.07. – 5. nježděla po Swjatej Trojicy

9.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Rakecach (farar na wotp. Feustel)

10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskej (farar Albert)

w samsnym času Boža služba za dźěći

11.45 hodž. nutrnosť w rozhłosu (farar Malink)

13.30 hodž. kemše w Budestecach (sup. Albert)

18.00 hodž. kemše w Smječkecach (sup. Albert) po tym bjesada na farje

13.07. – sobota

14.00 hodž. wosadne popoždnje w Klětnom (sup. Albert)

21.07. – 7. nježděla po Swjatej Trojicy

11.45 hodž. nutrnosť w rozhłosu (sup. na wotp. Wirth)

04.08. – 9. nježděla po Swjatej Trojicy

10.00 hodž. kemše w Budyšinje na Michałskej (sup. Albert)

w samsnym času Boža služba za dźěći

11.45 hodž. nutrnosť w rozhłosu (sup. Albert)

13.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (sup. Albert)

Pomhaj Bóh, časopis ewangeliskich Serbow. Rjadowa Serbska předarśka konferenca. – Domowina-Verlag GmbH, Tuchmacherstraße 27, 02625 Bautzen. Redaktor a skazanki: sup. Siegfried Albert, Serbski kěrchow, 02625 Budyšin, tel. 03591/481280. – Sadźba: Serbske Nowiny Budyšin, čišć: Serbska čišćernja twr w Budyšinje. – Wuchadza jónkróc za měsac. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 1 000 028 450, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 85 550 000